

Sözü olana kulak verelim

Mahmut Özgener, Alphan Manas'ın Örnekköy'de yapılması düşünülen stat projesine karşı çıkan sözlerine üzülmüş. Bence sevinmeliydi.

Herkesin, "Padişahım çok yaşa" dediği şu günlerde çıkan bu aykırı sese.

Manas'ın koltuk altında taşıdığı birkaç karpuzun yanısıra yanlış değilse, gelecek bilimci olduğunu biliyoruz. Bu insanlar her olaya aklın ve de bilimin yol göstericiliğinde önce kuşkuyla yaklaşır. Karşı çıkıyorsa, neden karşı olduğunu bilimsel, ekonomik, sosyal verilerle destekleyerek ortaya koyar.

Manas gibilerle oturup konuşmak, tartışmak bir zevk olmalı, üzüntü nedeni değil. Keşke Özgener'in çevresinde de üç-beş Manas olsa. Hele, "En büyük başkan bizim başkan" seslenişinin geçer akçe olduğu şu günlerde de.

Halk dalkavukluğu insanın genlerinde mi vardır, ya da yaşamın bir evresinde canlıya bu laşan, bağımlılık oluşturan bir virüs müdür?

Bence sonradan koşullara göre biçimden biçime geçme ve nihayetinde, "Amorf"laşma yani "Yamuklaşma" halidir.

Borç batağında inim inim inleyen kulüplerin bir öncekine kaptırdığı 100 milyarlar yetmezmiş gibi, bir sonraki teknik adam içinde trilyonluk muhabbetlerin gazetelere manşet olması tribünlere oynamak değilse, başka nedir? Artık fren yapıp, şöyle bir soluklanıp geleceği planlamanın zamanı hala gelmedi mi?

Başkasının parasıyla yapılan hovardalığı sonsuza dek sürdüremezsiniz ki. Bir gün birisi fişi çekip, karanlık çöktüğünde ne yapacaksınız? Karşıyaka'da stat konuşuluyor. Yıllar önce Bostalı'nın ötesi Sasalı'ya, Menemen'e kadar gözlabildiğine arsaydı. Milyoner babanın yaramaz çocuklarıyla giden paraları, kaçırılan fırsatları düşünüldüğünde neler yapılmazdı.

Şimdi olan bitenin üstüne oturup, ağız dolusu ağlayın, gözlaşlarını kurulamaya mendil yetmez. Usta yazarlar, yazının buz üstüne yazıldığı söyleyerek, hızla yokoldüğünden yakınırlar. Öyledir...Hele bizim gibi okuma özür-lülerin diyarında.

Aklımız yettiği kadar birşeyler karalıyoruz. Eleştiri, övgü, yorum vb...

Bir süredir Altınordu ile İzmirspor'un yarışmacı kimliklerini terkedip, yetiştirici kimlikle vakıflaşarak, kurumsal yapılarını sürdürebileceklerini dile getiriyorum.

Hem öyle diyorum, hem de bu hengame-nin içerisinde, "Kimin umurunda senin vakıf projen" diyerek, kendimi azarlıyorum.

Pazar günü İzmirspor-Torbalı maçı için stada girerken, bir ses geldi yan taraftan, "Bülent Abi, ben vakıf projesini destekliyorum." Baktım, o yöne döndüm, bizim eski futbolcu güzel insan Ertunç...

Bir tek ses bile bazen umudunuzu diri tutmanız için yeterli olabiliyor. İçim ısındı... Buz üstüne yazmak biraz abartılı gibi geldi. Her zaman yolun aydınlık olsun sevgili Ertunç. İyi ki varsın. Hayat uzun bir roman değil. Kısacık bir öykü. Acı bir kahve içiminde bitiveriyor.